

[Otto Mørch.]

erhvervsmæssigt ødelæggende og vil, hvis der ikke hurtigt og effektivt sættes ind, for lang tid gøre såvel Randers Fjord som Tange Sø til ødevande, hvad angår ålefiskeri.

Ifølge det socialdemokratiske dagblad Folkebladet for den 30. maj har lederen af fiskerikontrollen ved Randers Fjord, fiskeri-overbetjent Elith Larsen, for længst indberettet til ministeren om forholdet. Det er endda sket to gange, men endnu har der ikke været reageret fra ministeriets side. Derfor spørger jeg: hvad agter ministeren at foretage sig? og jeg slutter med stærkt, men ikke for stærkt, at sige: noget må der gøres, og det haster, højtærede fiskeriminister.

Fiskeriministeren (A. C. Normann): Den sygdom, det ærede medlem her omtaler, synes desværre ikke alene at forekomme i Randers Fjord-området og de steder, det ærede medlem nævner, idet mere eller mindre omfattende angreb også er konstateret på ålebestanden i hvert fald i flere sydvestjyske åer og i brakvandet ud for deres udløb. Derimod synes sygdommen hidtil ikke at være forekommet på øerne.

Ved de første oplysninger om sygdommens opståen, der fremkom i de tidlige forårsmåneder, var man fra fiskeribiologernes side mest tilbøjelig til at antage, at det her drejede sig om et angreb af den ret hyppigt blandt ål forekommende rødsyge. Nærmere undersøgelser har imidlertid vist, at dette ikke var tilfældet, men at det drejer sig om en sygdom, som man hidtil ikke har haft noget kendskab til. Fra fiskeribiologernes side har man derfor søgt assistance hos landbohøjskolens hygiejnisk-bakteriologiske laboratorium, hvorfor det jo heller ikke er rigtigt, som det ærede medlem antyder, at ministeriet ikke har reageret. Undersøgelserne her er endnu ikke afsluttet, men de foreløbige resultater tyder på, at der er tale om bakterieangreb, tilsyneladende af mere end én bakterieart. Der har været fremsat den formodning, at årsagen til sygdommens fremkomst kan være den, at ellers uskadelige bakterier har fået særlig gunstige angrebsbetingelser som følge af svækkelse af ålene på grund af den

langvarige lave temperatur i vandet som følge af det kolde forår. Såfremt denne formodning holder stik, skulle der imidlertid være mulighed for, at den stigende vandtemperatur vil standse sygdommens videre forløb, men jeg siger dette med al mulig reservation. Før undersøgelserne er afsluttet og man ser sygdommens videre forløb og omfang, herunder dens geografiske udbredelse, kan jeg ikke tage endelig stilling til det ærede medlems spørgsmål, men jeg kan kun være enig med det ærede medlem i, at sygdommen rejser yderst alvorlige problemer for de fiskere, som rammes.

Otto Mørch: Jeg takker ministeren for orienteringen. Jeg har nu fået en bekræftelse på, at man er i gang med undersøgelser for derigennem også at kunne sætte ind med bekæmpelse af det sygdomsforløb, som er så ødelæggende for ålebestanden.

Men det, jeg faktisk også godt ville vide noget om, er: hvilke hjælpeforanstaltninger overvejer ministeren over for de fiskere og over for Danmarks Sportsfiskerforbund, som vitterlig allerede har lidt nogle store tab? Må jeg direkte spørge: overvejer ministeren ikke eventuelt at hjælpe med udsætninger, som ministeren jo har bevillingsmuligheder for?

Fiskeriministeren (A. C. Normann): For det første er de muligheder, vi har for udsætninger, begrænset meget stærkt af det yderst beskedne beløb, der er til rådighed derfor, og som i forvejen er beslaglagt af traditionelle udsætningsformer. Vi har kun 56.000 kr. til rådighed, hvis jeg husker ret, og med et sådant beløb kan man jo ikke nå meget langt videre. Man kan hertil sige, at så kunne man søge om et større beløb. Jeg ved ikke, om udsætninger ville være et rigtigt hjælpemiddel, før jeg kender noget til sygdommens art og forbliven på stedet samt muligheden for smitte af ål af den yngel, man måtte udsætte. Det er for tidligt for mig at udtale mig nærmere om, hvilke hjælpeforanstaltninger af den art man kunne tænke sig.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.